

Parlaments dels estudiants Laura Garriga i Àlex Riveras

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2019**

Barcelona, 6 de juliol del 2019

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Bon dia a tothom,

Abans de tot, un agraïment al professorat, a la direcció dels estudis i, en especial, a Magnesio, que ens ha acompanyat en aquest trajecte.

Agafem de grat la responsabilitat de pronunciar aquest discurs de graduació, però considerem honest admetre certs aspectes de la nostra trajectòria acadèmica que hem mantingut en la clandestinitat, i avui els posem sobre la taula.

Primer dia de classe. Ens pregunten qui és el director de *Citizen Kane*. Molt bé (*pausa*), hem de reconèixer que molts de nosaltres no ho sabíem. (*El Dani segur que sí que ho sabia*). Però això no és tot. Primera sessió de Filmoteca. Sí, ens vam adormir mirant *El naixement d'una nació*. Ja està, ja ho hem dit. Però no és això el que estàvem amagant. No us amagueu vosaltres tampoc. Haguéssiu preferit mirar *High School Musical*, i ningú ho va dir.

I és que molts de nosaltres mirem la televisió tradicional, i els serials de TV3, i veiem *Camp Rock*, i som del *team Edward*, i Almaia, i veiem més hores de *Sálvame* que les que la Mercè Oliva ens requeria, i a classe miràvem el 24 hores d'*OT*. (*Ui, jo no m'embarcaria tant, que encara no ens donaran el títol*)

Potser tens raó. Però, és que mira, el fet de reconèixer allò que ens mou, allò que ens agrada, o allò que ens manca, és el que ens ha permès descobrir un espai d'entesa i de trobada entre tots. Durant aquests anys ens hem forjat en esperit crític, i hem omplert els nostres moments d'ignorància amb el coneixement dels altres; ens hem enriquit de múltiples perspectives, de discrepàncies, de debat i de bagatges diferents. Som conscients que som una classe molt diversa, en gustos i en motivacions; però és que és a través d'acceptar aquesta diversitat aliena que hem creat un espai segur, un espai on desconstruir-nos i reelaborar-nos, on reflexionar sobre nosaltres mateixos, sobre allò que ens envolta, sobre la nostra visió del món i sobre la que tenen els altres.

Ens toca posar en valor aquest aprenentatge i rellegir els discursos i les històries que ens han portat fins aquí, i reelaborar-los veient a qui no representen i qui necessita ser representat. Hem de donar cabuda a totes les històries, en la seva diversitat, de la mateixa manera que la nostra pròpia història ha tingut cabuda, aquí, en vosaltres. I és això del que ens toca parlar, no només avui com a graduats sinó demà com a comunicadors.

Així doncs, abraçant tot allò que ens ha portat fins aquí, i amb la certesa que el demà ens portarà a l'atur, només ens queda dir, endavant Wildcats, *we are all in this together*.

